

Lecture No-11

Unit - 6

डा० अरविन्द झा

साहित्यक, पारम्परिक

मैथिली विभागा-

आरबाई/महाविद्यालय,

हरनगाँव

मो. - 9040 201409

निबंध लेखन
मैथिली साहित्य मे वसन्त ऋतु

साहित्य के सामाजिक
उपयोग कहल गेल आदि। प्रकृति आ
मानव जीवन के सेहो अन्तर्ग्रन्थ
सम्बन्ध दुनो-प्रकृति के अंग बिच
मानव, जीव-जन्तु वन्यादि, प्रकृति
सँ मानव सुख दुख रहल आदि।
मर-मर कुड़न मरना, कल-कल
करल गद, मधुपन मकर, कोकिल
कुह कब, वन्द्यपुत्रक इ.। कृषादि
कर इ.। के आश्रय गह करे।
मनुष्य के प्रभाव सँ मानव इ.।
मनुष्य होइल रहै। प्रकृति के
मनुष्य वसन्त के मनुष्य कहल
गेल आदि। पशु के नद नथे नान
गह साहित्य मे सेहो वसन्तक ऋतु
गह-गह नरल गेल आदि।

ਵਿਧਾਇਕਿ ਕੇਹੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੇ
 ਕਾਨੂੰਨ ਕੇ ਚੀਜ਼-ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਰਵਾਏ
 ਆਪਣੇ / ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਿਥਵੀਆ ਪਾਸ ਕਰਵੇ
 ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਰਵੇ-
 " ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ

4. 4. 8 10. 13. 15 16. 17

ક્રમ - ૨૧૪ / ૭/૩૪ - ૭/૩૪/૫ સુધી કે ૨૬૧૪
 કચ્છમાં અથવા દિગ્વિજય નક્કી કરાયેલ.

જય-જય પલ્લવ ન સંગ પુદ્ગલ સર્વે જરલ અદિ,
પ્રભેન કુચ ન રવ કુચનીવ દુદ્યમ
મદન ન સ્વાયર મર રહલ દિગ્ગિ, ઓદિ
સમય ને વિધાપાનિ રહેલ દિગ્ગિ—

“જય પુન્ડાવન જય-જય નરગર
જય-જય વિકાસિન ફુલ

જવલ વસનન જવલ જરાગિલ
માનલ જય અલિ કુલ”

ગોવિન્દ દાસ સેહો કાચન કાચન
માદમને વસ-નક વળીત રહેલે ગામક
- ગામિકાન માદમને પ્રેમક સદર, પદવન
દિગ્ગિ મરુત્ય સર્વ અનિરિમ્બ, પદન-પદી,
નરકલના, આદિ ન સદા રાદિ રંગ
મે રંગ ને દિગ્ગિ

“નરક નરક જય વિસાલય જવલ રવ,

કુચુમ મર કન અવગન શારવા,
નેદિ કુચશારિણિ કાકિલ વાલ

કુચ-નિરુત્તમ મુચક રાલ,
કુચ-કુચ કાસ દ સિ વિસાન

કુચ-કુચ ફાલુર ઉત્તમ ગાન
રાદિ પ્રવાર મેથલ

સ્વાદિય મલ્લ કુમાપાનિ, મન્દા મા,
દુષગાય મા આદિ સેહો વસ-નક ગાલ
ગવેન દિગ્ગિ, કવિ સુરેન્દ્ર મા ‘સુચન’
વસનનક આદિવાન કરુત રહેલ દિગ્ગિ—

“આમક શારવા અલંગિન કરે

કુચુર કાકિલ-કીરા

જય વસનન મોવન સર્વ માનલ

ઉદિ આગુ અધારી”

एहि प्रकारे कवि खुदायाण
काशी कान्त मिश्र 'अधुना', राधाबाबा
किरणजी आदिक वसन्त पर
कविना देवबूमे अवैदा किरणजी
वसन्तक वरीत करिहारे कवि
के बनाएक सखा देलात आदि।
उरवत राधक के समझ आन-वसन्त
समस्या पचात ईक नखन वसन्तक
वसन्त करव उचिन गहि कुम्भ
दिया ओ लिखने दियि-

"पिबदन दूध" पविन अधुना
मासिकिलिक कोर के वसन्त
के बनाए कवि आंग पवि
स्वागत वसन्त आदि गाविरहल

वसन्तुन: ई सत्य चिक
जबसेन पेह मरुल रहन नखन
गान गीक लगेह। उदा। प्रथम प्रेम्
नस खेदव न रहल आदि आ रहव
कदा जीवन नस सुख दुख को
पल्लेह। हदय के मई सुमरसाना
रहन नस वसन्तक वरीत होखन
रहन।

—X—

डा. अरविन्द